

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 157

van **KURT VANRYCKEGHEM**

datum: 29 november 2023

---

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Opvang rondzwervende, verloren of achtergelaten dieren - Gespecialiseerde dienst

Steden en gemeenten zijn bij wet (art. 9 wet 14 augustus 1986) aangeduid om te zorgen voor de opvang van rondzwervende, verloren of achtergelaten dieren. In de praktijk duiden steden en gemeenten, desgevallend de politiezone, een dierenasiel aan om de dieren op te vangen en in te staan voor de verdere verzorging van die dieren. Vaak worden de dieren, in opdracht van de gemeente, ook door het dierenasiel opgehaald met daartoe geschikte middelen.

Artikel 135 van de nieuwe Gemeentewet belast de gemeenten dar enkel mee in geval van rondzwervende kwaadaardige en woeste dieren. In die gevallen zal de politie in het kader van bestuurlijke politie de nodige maatregelen nemen om de openbare orde te herstellen en kan de politie een beroep doen op gespecialiseerde diensten (zie infra). Meestal doet de politie in die gevallen een beroep op een dierenasiel aangezien het politiepersoneel niet over de noodzakelijke middelen beschikt en het personeel niet is opgeleid om met gevaarlijke en woeste dieren om te gaan.

Overeenkomstig de richtlijnen op de website van de Vlaamse overheid moet de burger die een rondzwervend dier in bewaring houdt, het dier binnen de vier dagen toevertrouwen aan de gemeente (of door hen aangeduide asiel), in de praktijk belt de burger die een rondzwervend dier aantreft meestal naar de politie, die op haar beurt het dierenasiel inschakelt om het dier op te halen en over te brengen naar het asiel.

Steden, gemeenten en politiediensten worden steeds meer geconfronteerd met het niet langer aanbieden van een 24/7-permanentie door de dierenasielen, waardoor de politie vaak de enige dienst is die buiten kantooruren bereikbaar is en aldus belast wordt, al dan niet ondersteund door een permanentieregeling vanuit de gemeente, met het ophalen van rondzwervende dieren en het tijdelijk onderbrengen ervan in haar politiecommissariaat/gemeentedeput. Niet alle politiekorpsen/gemeenten beschikken over aangepaste voertuigen en infrastructuur om de dieren op te halen en tijdelijk onder te brengen, laat staan dat het personeel is opgeleid om met gevaarlijke dieren om te gaan. Bovendien is het vangen en overbrengen van dieren geen taak van de politie en moet de politie daartoe een beroep doen op gespecialiseerde diensten (richtlijn tot het verlichten en vereenvoudigen van sommige administratieve taken van de lokale politie van 29 december 2006).

Volgens een strikte interpretatie van artikel 24 van de Wet op het Politieambt (WPA) kan de politie niet belast worden met het zich ontfemen over een rondzwervend dier wanneer een burger al een einde heeft gemaakt aan het rondzwerven door het zelf tijdelijk op te

vangen. De burger moet bij die interpretatie dan zelf contact opnemen met de gemeente, of met het aangeduide dierenasiel, om het dier over te brengen.

Uiteraard getuigt bovenstaande interpretatie niet van een probleemoplossende en pragmatische ingesteldheid en zal de politie altijd de nodige maatregelen nemen om de burger te ontlasten van het aangetroffen dier. Bovendien zal de politie, wanneer het rondzwerven een gevaar betekent voor de openbare orde, uiteraard altijd tussenkomen.

De politie wordt in de uitvoering van haar taken ook geconfronteerd met dieren die achterblijven, bijvoorbeeld bij het overlijden van de eigenaar, bij arrestatie enzovoort. Ook in die gevallen komt het zoeken van een geschikte opvang ten laste van de politie en vaak moeten zij dan ook de dieren overbrengen naar een geschikt asiel of een geschikte instelling.

1. Kan de afdeling Dierenwelzijn van de Vlaamse overheid zelf voorzien in een gespecialiseerde dienst om de gemeente en politie te ontlasten?
2. Kan een erkend dierenasiel verplicht worden die gespecialiseerde dienstverlening 24/7 aan te bieden, bijvoorbeeld gekoppeld aan het krijgen van een subsidie?
3. Welke oplossingen ziet de minister?

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 29 november 2023

van **KURT VANRYCKEGHEM**

---

1. Sinds Dierenwelzijn overgedragen werd van het federale niveau, heeft Vlaanderen zich bereid getoond om fors meer middelen én mensen vrij te maken voor deze bevoegdheid. Zo is er geïnvesteerd in een verdrievoudiging van het personeelsbestand - overigens terwijl er globaal gezien een koppenbesparing werd doorgevoerd - en de oprichting van een controlesysteem in de slachthuizen. Er is ook sterk ingezet op een uitstekende en structurele samenwerking met de politiediensten de parketten, waarbij iedereen een eigen rol heeft. De lokale politie is per definitie aanwezig in elke Vlaamse gemeente en is het beste geplaatst om in te grijpen bij acute situaties met zwervende of achtergelaten dieren. De dierenwelzijnswet heeft ook daarom deze rol duidelijk aan het lokale niveau heeft toevertrouwd.
2. Lokale besturen hebben de mogelijkheid om eigen afspraken te maken met de dierenasielen waar zij een overeenkomst mee sluiten, ook over de diensten die zij verwachten van een asiel.
3. Zie antwoorden op 1 en 2.